

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10P/108/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512209432
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2512209432.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. D. N., D.. XX.XX.XXXX, zast. Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: R. N.Č., D.. XX.XX.XXXX, N. D.. X. O. X/X, Y. , občianka SR a O. N., D.. XX.XX.XXXX, N. D.. X. O. X/X, Y. , občan SR, o úprave práv a povinností rodičov k mal. Nine na čas do rozvodu, takto

r o z h o d o l :

Súd zveruje mal. D. do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 10.08.2012 do 31.12.2012, pričom obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

Otec je povinný platiť výživné na mal. D. v sume 55 eur mesačne s účinnosťou od 10.08.2012 do 31.12.2012, a to vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Nedoplatok na zročnom výživnom na mal. D. za obdobie od 10.08.2012 do 31.12.2012 v celkovej sume 199 eur súd povoľuje otcovi splácať mesačne po 9 eur po dobu 21 mesiacov a 22. mesiac v sume 10 eur, spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Súd styk otca s mal: D. na obdobie od 10.08.2012 do 31.12.2012 neupravuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka dieťaťa sa návrhom doručeným súdu dňa 10.8.2012 domáhala, aby jej súd na čas do rozvodu zveril mal. D. do osobnej starostlivosti, otcovi určil výživné 200 eur a upravil mu styk s dieťaťom na každý páry víkend od soboty od 11,00 hod do nedele do 18,00 hod.

Matka na podanom návrhu trvala, otec nesúhlasil s výškou žiadaného výživného. Obaja na prvom pojednávaní 8.8.2013 uviedli, že ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom OS Piešťany č. k. 5P/57/2012-53 zo dňa 10.12.2012, ktorý v časti rozvodu nadobudlo právoplatnosť dňa 1.1.2013 a v časti výživného dňa 9.5.2013.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, pripojeným spisom OS Piešťany sp. zn. 5P/57/2012, rodným listom dieťaťa, výplatnými páskami matky za 4-5/2012, poštovými zloženkami zo dňa 20.09.2012 a zo dňa 19.12.2012, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Mal. D. je dieťa narodené z manželstva R. N. V. O. N., ktoré bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5P/57/2012-53 zo dňa 10.12.2012. Mal. D. bola zverená matke, otcovi bolo určené výživné po 55 eur mesačne, styk otca s dieťaťom nebol upravený. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť v

časti rozvodu dňa 01.01.2013 a v časti výživného dňa 09.05.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom KS v Trnave č. k. 11CoP/17/2013-72 zo dňa 10.04.2013.

Nakoľko je rozsudok o rozvode rodičov dieťaťa právoplatný, súd skúmal pomery rodičov len v období od dňa, kedy matka doručila súdu návrh na úpravu práv a povinností do rozvodu (od 10.8.2012) do 31.12.2012, lebo dňa 1.1.2013 nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode. Matka nepreukázala žiadne objektívne dôvody, ktoré by jej bránili podať si návrh na súd skôr ako 10.8.2012, preto súd vychádzal až od tohto dátumu.

Matka mala netto mesačný príjem cca 680 eur a poberala rodinné prídavky na dieťa po 23,10 eur mesačne. Bývala a doposiaľ i býva s maloletou v garsónke patriacej jej rodičom. Mesačné výdavky z bývaním vrátane energií mala 54,85 eur. Výdavky na cestovné do práce mala mesačne po 50 eur. Matka nemala ani nemá zdravotné problémy. Okrem mal. D. nemá iné deti.

Požadovanú výšku výživného v sume 200 eur na dieťa matka odôvodnila tým, že má 4 pôžičky a keď ich zaplatí, neostáva jej na život. Z obsahu pripojeného rozvodového spisu sp. zn. 5P/57/2012 súd zistil, že ide o pôžičky čerpané s otcom dieťaťa za trvania ich manželstva. V roku 2008 si vzali pôžičku na kúpu auta 100.000 Sk, ktorú spláca po 83,40 eur. V októbri 2010 si vzali pôžičku 6.600 eur, ktorú spláca po 165,07 eur, ale nevedela matka uviesť už jej účel čerpania. V januári 2011 si vzali úver 1.500 eur na začiatok podnikania otca dieťaťa (otvoril bagetáreň, ale podnikanie zanikalo, lebo sa mu nedarilo), ktorú spláca po 80,37 eur mesačne. V auguste 2009 si vzali na opravu rozbitého auta pôžičku 6.200 eur, ktorú spláca po 117,21 eur. V apríli 2012 musela auto predať za 2000 eur, lebo bolo pokazené a vyžadovalo ďalšie investície.

Otec pracoval v ŽOS Trnava ako lakovník na dobu určitú a to do roku 2011, kedy ho prepustili a ostal nezamestnaným. U tohto zamestnávateľa mal netto mesačný príjem 540 - 550 eur. Dňa 02.04.2012 mal nastúpiť pracovať do pekárne I. A. Y.. V rozvodovom konaní (sp. zn. 5P/57/2012) otec doložil do spisu písomný prísľub o nástupe do zamestnania s dohodnutou odmenou 600 eur. K tomuto zamestnávateľovi otec napokon od 02.04.2012 nenastúpil, lebo sa mu stal medzičasom v dôsledku napadnutia úraz a v období od 24.3.2012 do 23.5.2012 bol práceneschopný. K dôvodom jeho napadnutia sa otec odmietol vyjadriť z dôvodu, že je vec v štádiu riešenia polície. V tom období nemal žiadny príjem, až do 01.10.2012 bol evidovaný ako nezamestnaný, nepoberal podporu v nezamestnanosti ani sociálne dávky. Od 01.10.2012 pracoval na základe Dohody o pracovnej činnosti ako vodič v pekárni u I. A. na dobu určitú do 31.12.2012 s mesačnou odmenou 135 eur. Podľa vyjadrenia otca pracoval vtedy len na zavolanie zamestnávateľa 10 hodín týždenne ako záskokový vodič. Zamestnávateľ mu povedal, že pokiaľ sa osvedčí do 31.12.2012, tak mu predíži zmluvu alebo ho zoberie na hlavný pracovný pomer. Otec má stredoškolské vzdelanie, je vyučený autolakovník. Od 01.01.2013 pracuje v pekárni u I. A. už na základe pracovnej zmluvy a má mesačnú hrubú mzdu 340 eur, čo preukázal otec i mzdovým dojednaním od zamestnávateľa. Z vyjadrení otca súdu vyplynulo, že mesačne minie na cigarety cca 30 eur. Otec býval v čase do rozvodu s matkou dieťaťa (t.j. aj v období od 10.8.2012 do 31.12.2012) u svojho brata a neprispieval mu mesačne žiadnou sumou na bývanie či stravu. Otec uviedol, že v období do rozvodu sa s mal. D. stretával.

V čase do rozvodu som sa s D. stretával. Otec mal už v čase rozvodu okrem mal D. vyživovaciu povinnosť i k ďalšiemu dieťaťu, k mal. W. D. XX.XX.XXXX, pochádzajúcemu z jeho prvého manželstva. V zmysle súdneho rozhodnutia by mal na neho mesačne platiť výživné 80 eur, ale platí po 30 eur mesačne.

Obaja rodičia zhodne predložili tie isté zloženky z 20.09.2012 a z 19.12.2012 o platbách otca na výživu dieťaťa, ktorými preukázali, že v období od doručenia návrhu matkou na súd (10.8.2012) do právoplatnosti rozsudku o rozvode (1.1.2013) otec na dieťa zaplatil 2 x po 30 eur.

Maloletá D. nemá žiadne zdravotné problémy. V čase podania návrhu na súd (10.8.2012) mala D. ukončený 3. ročník základnej školy a od septembra nastúpila do 4. ročníka základnej školy. Dieťa sa v škole v posudzovanom období (10.8.2012-31.12.2012) stravovala, pričom stravné mesačne činilo cca 20 eur. Za školský klub platila matka mesačne po 7 eur. Maloletá navštevovala výtvarnú výchovu, za čo platila matka polročne poplatok po 10 eur.

Kolízna opatrovníčka konštatovala, že určenie výživného na maloleté dieťa na čas do rozvodu je v jeho záujme a samotnú výšku ponechala na úvahe súdu.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1,2,4 veta prvá,5 Zákona o rodine,(1)Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.(2)Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. (4 veta prvá)Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.(5)Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, alebo jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného súd skúmal jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Súd vychádzal z toho, že oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými i zdravotnými, kultúrnymi, závisiacimi hlavne od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a pod. Pritom medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky súvisiace napr. so zdravotným stavom oprávnených (detí) ako napr. liečebné náklady. Súd aj na ne obligatórne pri určovaní výživného prihliadal.

Na strane oprávneného (rodiča) súd skúmal jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existenciu a počet iných osôb povinných poskytovať mu výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a tiež vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

Na strane povinného rodiča súd prihliadal na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživu dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť aj starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného rodiča súd prihliadal najmä na jeho schopnosti (faktické príjmy), na jeho možnosti (čo je objektívne možné, aby zarobil s prihliadnutím na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu). Súd vyhodnocoval majetkové pomery oboch povinných rodičov, a to majetok rodičov i ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. U povinného rodiča súd prihliadal na počet, druh, výšku a dôvodnosť iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným deťom poskytovať výživné. Súd zvažoval prihliadať aj na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania pre prípad, že by vyšlo najavo, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. Súd skúmal dôvody, ktoré otca viedli k strate na príjmoch v období zmeny zamestnania.

Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii.

Predmetom tohto konanie je úprava práv a povinností rodičov k mal. D. na čas od doručenia návrhu matkou súdu dňa 10.8.2012 do 31.12.2012, lebo dňa 1.1.2013 nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu č. k. 5P/57/2012-53 zo dňa 10.12.2012 v časti rozvodu rodičov dieťaťa. Z týchto dôvodov súd skúmal osobné, majetkové a zárobkové pomery rodičov ako i potreby dieťaťa v tomto časovom období a rozhodoval o úprave práv a povinností rodičov k dieťaťu s účinnosťou od 10.8.2012 do 31.12.2012.

Vykonaným dokazovaním mal súd objektívne preukázané, že návrh matky je podaný dôvodne, lebo od marca 2012 nebývala v spoločnej domácnosti s otcom dieťaťa. Matka bývala s dieťaťom do rozvodu (aj v súčasnosti tam býva) v garsónke svojich rodičov, pričom s bývaním má mesačné výdavky cca 54,85 eur. Výdavky s cestovaním do práce mala cca 50 eur. Jej netto mesačný príjem bol cca 680 eur a poberala rodinné prídavky 23,10 eur mesačne. Súd mal objektívne preukázané, že otec matke v posudzovanom období poslal na výživu dieťaťa len 2 x 30 eur. Pokiaľ ide o otca dieťaťa, súd mal objektívne preukázané, že v období do právoplatnosti rozsudku o rozvode naposledy pracoval v riadnom pracovnom pomere v ŽOS Trnava na dobu určitú a pracovný pomer s ním bol ukončený v roku 2011. dôvodom bolo to, že pracoval len na dobu určitú a zmluva mu nebola predĺžená. U tohto zamestnávateľa mal príjem netto mesačne 540-550 eur. Súd mal preukázané, že 2.4.2012 mal nastúpiť robiť do pekárne s dohodnutou odmenou 600 eur, ale keďže bol od 24.3.2012 do 23.5.2012 práce neschopný, do práce do pekárne nenastúpil. Do 1.10.2012 bol evidovaný ako nezamestnaný, bez akéhokoľvek príjmu. Od 1.10.2012 pracoval na dohodu v tejto pekárni s mesačnou odmenou 135 eur a od 1.1.2013 ostal v pekárni pracovať na pracovný pomer s brutto mesačnou mzdou 340 eur.

Nakoľko v starostlivosti matky o dieťa neboli zistené žiadne nedostatky, súd jej maloletú zveril na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti. Ani jeden z rodičov nie je obmedzený či pozbavený svojich rodičovských práv k dieťaťu, preto súd určil, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Nakoľko v čase rozhodovania súdu sú rodičia dieťaťa už právoplatne rozvedení a súd musí obligatórne rozhodnúť na čas do rozvodu i o úprave styku otca s dieťaťom, pričom ide o obdobie spätne, súd v časti úpravy styku tento medzi otcom a dcérou na obdobie od 10.8.2012 do 31.12.2012 neupravil.

Pri určení výšky výživného súd prihliadal na potreby dieťa (žiačku 4. ročníka základnej školy bez zdravotných problémov), ale i na možnosti a schopnosti oboch rodičov. Matka žiadanú výšku výživného 200 eur síce odôvodňovala potrebou splácať mesačne úvery a pôžičky čerpané s otcom dieťaťa, ale výživné je určené pre dieťa a nie pre pokrývanie si svojich dlhov. V konečnom dôsledku pokiaľ ide o dlhy čerpané rodičmi za trvania manželstva, úhrady platieb na pôžičky (pokiaľ to platí sama) sa musí domáhať matka v samostatnom konaní ale nie v rámci výživného na dieťa. Súd určil výživné otcovi na obdobie od 10.8.2012 do 31.12.2012 po 55 eur a takto určené výživné považuje za primerané jeho možnostiam a schopnostiam berúc do úvahy i skutočnosť, že otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť. Súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z toho, že on bol nie len schopný v posudzovanom období znížiť svoje mesačné výdavky o tie, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine (cigarety), ale súčasne bol schopný dosahovať čistý mesačný príjem cca 550 eur, keďže približne takúto sumu zarábala v predchádzajúcom riadnom pracovnom pomere a potvrdzoval to i prísľub jeho terajšieho zamestnávateľa, podľa ktorého sa od apríla 2012 dohodli na mesačne odmeňovaní za vykonanú prácu vo výške 600 eur. Je síce pravdou, že z dôvodov utrpených zranením s následnou práceneschopnosťou nemohol odporca vtedy tento zárobok dosahovať, ale otcova pracovná neschopnosť bola krátkodobá, nie je možné akceptovať u neho po takú dlhú dobu nedosahovanie primeraných príjmov. Preto súd na celé posudzované obdobie určil otcovi výživné na dieťa mesačne po 55 eur. Pri stanovení konkrétnej výšky výživného súd vychádzal z zaužívanej súdnej praxe určovať výživné vo výške 20% z čistého mesačného príjmu rodiča a to rozpočítat na počet jeho detí. Vzhľadom na vyššie uvedené, že v možnostiach otca bolo dosahovať príjem ako u posledného zamestnávateľa

cca 550 eur, pritom 20 % z toho predstavuje sumu 110 eur. Otec má dve deti, preto z sumy 110 eur pripadá na mal. D. výživné v sume 55 eur.

Nakoľko súd zaviazal otca výživným od 10.8.2012 do 31.12.2012 a mal preukázané, že platil v tomto období poslať na výživu mal. D. len 2 krát po 30 eur, súd rozhodol, že otec nemá nedoplatok na výživnom za toto obdobie v celkovej sume 199 eur. K tomuto nedoplatku súd dospel tak, že za obdobie od 10.8. do 31.8. mal zaplatiť spolu 39 eur (výpočet: 22 dní deleno 31 dní krát 55 eur = 39,03, zaokrúhlene 39 eur), za 9-12/2012 mal zaplatiť 4 x 55 eur. T.j. spolu mal zaplatiť výživné 259 eur, z ktorej sumy súd odpočítal ním uhradenú sumu 60 eur a dospel celkový nedoplatok 199 eur. Túto sumu mu súd povolil splácať po 9 eur mesačne v splátkach splatných spolu s bežným výživným z dôvodu, aby nebolo ohrozené platenie bežného výživného zo strany otca.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).